

Verticalitat eterna.

Date : 14/09/2016

Publicat el 15-09-2016

Presentació (consell de redacció):

La secció La Fotografia va néixer amb la revista el 2012. En Josep Ma. Aymà, aleshores membre del consell de redacció, va suggerir aparellar una fotografia amb un text literari. En Marcel Albet se'n va fer responsable i va aconseguir consolidar la idea de manera totalment satisfactòria, fins al 2014, quan altres feines l'hi varen reclamar més dedicació. Amb aquesta col·laboració volem recuperar i consolidar el format original.

Verticalitat Eterna. Ràpel de la Gorra Marinera, Curs d'escalada CMSC

Fotografia: Quino Hernández

Biòleg i professor, muntanyenc i escalador

Immediatament vaig imaginar la fotografia en blanc i negre. Potser de forma inconscient podria ser un homenatge a tots aquells escaladors i escaladores que han aportat el seu gra de sorra en aquestes agulles emblemàtiques de Montserrat, visionaris de la roca, dibuixants de camins eteris entre còdols verticals. Tots ells concentrats en una sola fotografia, que podria ser d'avui o del 1920.

Pujar muntanyes i baixar-les

Text: Miquel Vilaplana

Geòleg i professor jubilat, escalador i viatger, director de elmontanyenc.cat

Els muntanyencs pugem muntanyes, a peu, corrent, amb esquís o raquetes, escalant en roca i en gel. El verb pujar és sempre a flor de llavis de la gent de muntanya, però pujar i baixar són fets indeslligables. La baixada és essencial perquè tanca el cercle i ens torna a casa. Hi ha baixades plàcides, alegres o íntimes, però també forçades, quan el mal temps i la tempesta ens fan baixar en un medi que ja és hostil, exposat, perillós, i la nostra integritat perilla. La història de la muntanya té moments tràgics i hi ha famílies i amics que faran el dol.

Hi ha un fet que sempre ens ha esglaiat, que de fa dècades es repeteix, fins ara. A la pregunta “has escalat mai?” la resposta pot ser “he fet ràpel, és molt divertit”, és a dir, ha baixat en ràpel, la maniobra perillosa per antonomàsia, amb un bon nombre d’accidents mortals, a totes les muntanyes del món. Baixar és tornar sa i estalvi i és a les baixades quan hi ha més accidents, dels cims, de les parets, dels camps d’alçada. Saber baixar en situacions difícils és el veritable examen del muntanyenc, l’experiència és seguretat. Avui, la progressió d’un muntanyenc novell és, sovint, meteòrica i la inexperiència no sap avaluar el risc. La formació és imprescindible, però ja no sabem si podrà contrapesar les modes que surten dels *mèdia*.

Altres entrades a La Fotografia dels mateixos autors:

Quino Hernández:

[Paciència](#)

[Ambient alpi](#)

Miquel Vilaplana:

[Volat el camí](#)

[Des del refugi Torino, al cor del Mont Blanc](#)